

Premsa

Ha mort María Luz Morales, veterana periodista

La periodista i escriptora María Luz Morales va morir ahir a Barcelona després d'una llarga malaltia. Tenia més de setanta anys.

La mort de María Luz Morales significa la desaparició d'una de les més brillants periodistes d'abans de la guerra civil. Una periodista que, si bé mai no va dedicar-se específicament a temes polítics, va saber acceptar les responsabilitats que les circumstàncies la induïren a agafar, com ho prova el fet que fou directora de «La Vanguardia» durant uns mesos de la guerra civil, després del període de «Gaziel» com a director. Aquest càrrec li costà la depuració després de la guerra civil i un curt període d'empresonament, ultra la conseqüent marginació momentània de tota activitat periodística. L'any 1973, però, el diari «La Vanguardia» —en el qual ella havia publicat el primer article l'any 1923— li atorgava el premi Godó Lallana de periodisme, que venia a sumar-se a la llarga carrera de condecoracions i distincions fins aleshores rebudes: palmes acadèmiques de França, l'any 1956, Premi Nacional de Teatro a la millor tasca periodística de la temporada 1961-1962, premi Eugeni d'Ors de l'Associació de la Premsa de Barcelona l'any 1970, medalla al mèrit en el treball l'any 1976, etc.

María Luz Morales va néixer a la Corunya, als primers anys d'aquest segle. De molt petita, es traslladà amb la seva família a Barcelona, on aviat ingressà com a col·laboradora i redactora de «La Vanguardia» amb el pseudònim de «Felipe Centeno», dedicada a la crítica teatral i cinematogràfica. Va dirigir la revista «El Hogar y la Moda», col·laborà en «El Sol» de Madrid des del 1926 al 1931 i, des del 1948, es va vincular a

«Diario de Barcelona», on treballà com a crítica de teatre, comentarista de moda i articulista fins a la seva jubilació. Així mateix, havia col·laborat en d'altres diaris com «El Noticiero Universal» i «Hoja del Lunes».

Tal com assenyala Jaume Miravittes en l'article que publiquem en aquesta mateixa pàgina, María Luz Morales fou una de les grans periodistes d'abans del 1939. Especialitzada en la crítica teatral, visqué de prop tota la inquietud intel·lectual de l'època i fou present en els esdeveniments escènics més importants d'aquell temps. Així, conegué Federico García Lorca —que tant bon acolliment tenia a Barcelona— i en fou amiga, Margarita Xirgu, etc.

Ultra els milers —o desenes de milers— d'articles periodístics que ha escrit tot al llarg de la seva vida, María Luz Morales deixa una llarga llista de títols publicats. Tres volums sobre **La Moda** (1947), tres sobre **El Cine** (1950) i la direcció de l'obra enciclopèdica **Universitas**. Així mateix destaca la seva obra com a novel·lista: **Balcón al Mediterraneo** (1955), **Historias del Decimo Circulo** (1962); com a assagista: **Las románticas** (1930), **Edison** (1934), **Madame Curie** (1936); llibres d'història: **Tres historias de amor en la revolución francesa**; i com a antologista en **Libro de oro de la poesía en lengua castellana** (1970).

Capítol a part mereix la seva dedicació a la literatura infantil. Des del 1923 al 1930 dirigí les adaptacions a les «Obras maestras al alcance de los niños», que foren declarades d'utilitat pública; algunes de 1933

María Luz Morales. (Foto Arxiu)

obres dels més coneguts autors universals —d'Esquil a Tirso de Molina, d'Hòmero a Molière— foren publicades a l'abast dels nens. Així mateix, alguns «Libros escolares» foren publicats el 1933 i el 1937, i obres com **Tradiciones hispanas y novelas de otros tiempos**. Després de la guerra, prosseguí aquesta tasca literària i publicà més d'una vintena de títols entre reculls propis i antologies.

María Luz Morales ha estat una periodista d'una educació exquisida, d'una cultura àmplia, d'una elegància que es traslluïa en els seus escrits. Malgrat que tota la seva tasca ha estat feta en llengua castellana, va saber copsar, sempre, l'esperit i l'ànima de Barcelona i, per extensió, de Catalunya.